

MIKOŁAJ SZYMAŃSKI
(Warszawa)

ODYSEUSZ I MARGARO

ΟΔ. – ὀρθῶς Ὀδυσσεύς εἰμ' ἐπώνυμος κακῶν,
πολλοὶ γὰρ ὠδύσαντο δυσμενεῖς ἐμοὶ¹
ἀδικοῦντι πάντα νόμιμα τῆς Ἑλληνικῆς
γλώσσης. ἐρευνῶ νῦν ἐμοὶ διδάσκαλον.
ΧΟ. – διδάσκαλος βέλτιστός ἐστι Μαργαρώ.
ἰδοὺ ἔστιν ἦδε. ΟΔ. – χαῖρε, χαῖρ', ὦ Μαργαρώ!
ΜΑΡ. – ἡ κλητικὴ μὴν πτωσίς ἐστι „Μαργαροῖ”.
τίνος τὸ πλοῖον; ὥς κακῶς τις ἰστία
ἔστησεν! ΟΔ. – ἦδ' ἡ ναῦς ἐμή ἔστι, Μαργαροῖ.
ΜΑΡ. – καταδύσεται εὐθύς. ΟΔ. – ὦ τάλας ἐγώ, τάλας!
ΜΑΡ. – ὀρθῶς ὀπλίζειν πάντα πλοῖ' ἐγώ σ', ἄνερ,
δύναμαι διδάξαι. ΟΔ. – τοῦτο βούλομαι πάνυ.
μενεῖ δὲ Πηνελόπη με πεντετηρίδα.

OD. – Słusznie Gniewosza nadano mi imię,
bo wielu do mnie gniew czuje i niechęć
za to, że mowy greckiej łamię prawa.
Dlatego znaleźć chcę nauczyciela.
CH. – Nauczycielką jest świetną Margaro.
A oto ona. OD. – Ach witaj, Margaro.
MAR. – Poprawny wołacz brzmi przecież „Margaroj”.
A czyj to statek, na którym ktoś żagle
tak źle postawił? OD. – Mój statek, Margaroj.
MAR. – Wkrótce zatonie. OD. – O ja nieszczęśliwy!
MAR. – Ja cię nauczyć mogę stawiać żagle
na wszelkich łodziach. OD. – Bardzo tego pragnę.
Niech Penelopa pięć lat jeszcze czeka.

mj.szymanski@uw.edu.pl

¹ Soph., fr. 965, 1–2 Radt.

ARGUMENTUM

Soph. fr. 965 Radt in honorem profestricis Margaritae Borowska iocose completur. Alluditur hic ad eius egregiam navium veliferarum scientiam.

Ten utwór jest dostępny na warunkach licencji Creative Commons Uznanie autorstwa 4.0 Międzynarodowe (CC BY 4.0), która umożliwia nieograniczone korzystanie, rozpowszechnianie i kopiowanie utworu pod warunkiem odpowiedniego oznaczenia autora i źródła.
Zob. <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.pl>